

7.7.2006

Keskustelua meillä ja naapurissa

Joku esitti kirjoituksiini liittyen hyvän kysymyksen: Jos media pimittää monikulttuurisuuden synkkää todellisuutta, miten minä pystyn raportoimaan siitä? Eikö se, että esimerkiksi "Monikulttuuri"-blogi¹ kykenee listaamaan "valitettavia yksittäistapauksia", ole todiste siitä, että teesini hiipivästä totalitarismista ja tiedotusvälineiden itsesensuurista on väärä?

Eipä tietenkään. Suomessa "tiedostavuus" ei ole vielä levinnyt koko mediakenttään, eikä sensitiivistä lähestymistapaa harrasteta koordinoitusti. Toisin sanoen poliittisen korrektiuden filteri vuotaa sieltä ja täältä. Lukemalla saman uutisen vaikkapa viidestä eri lähteestä saa yleensä selville, liittyykö uutiseen elementtejä, joita ei saa yleistää.

Sensurointi on eri asteista. Uutisista voidaan saksia ikäviä yksityiskohtia, kuten Helsingin Sanomat teki hiljattain Suutarilan maaliskuista puukotusta koskeneessa artikkelissaan.² Jutusta on poistettu sanat "ulkomaalaisyntyinen" ja "Somaliasta kotoisin oleva", jotka löytyvät Iltalehden muuten identtisestä uutisesta.³ Hesarin paperiversiosta oli vielä varmuuden vuoksi pätkäisty viimeinen kappale, jossa puukottajan mainitaan saapuneen Suomeen Britanniasta vain päivää ennen surmatyötä.

Toisinaan valtamedia kaikessa vastuullisuudessaan uutisoi marginaaleissa tai jättää kokonaan uutisoimatta tapahtumia, joiden Helsingin kokoisessa kaupungissa intuitiivisesti kuvittelisi ylittävän uutiskynnyksen. Esimerkkinä tästä mainittakoon 9.6. sattunut tapaus, jossa olutpulloilla aseistautunut maahanmuuttajanuorten joukko ilman näkyvää syytä hakkasi ja potki ohikulkeneen suomalaismiehen sairaalakuntoon Helsingin keskustassa. Asiasta ei kuulunut päälehdessämme pihahdustakaan, mutta Iltalehti mainitsi asiasta 14.6. pikku-uutisella sivun alalaidassa.⁴

Sensuuria on sekin, että monikulttuurisuuden synnyttämistä kroonisista konfliktitilanteista raportoidaan yksipuolisesti. Mainitsin jo aiemmin,⁵ että belgialaisnuoren puukotus Brysselin rautatieasemalla ylitti kansainvälisen uutiskynnyksen vasta, kun osoittautui, että aiemmista

¹ Kts. <http://monikulttuuri.blogspot.com>.

² Kts. <http://www.hs.fi/kaupunki/artikkeli//1135220438154>.

³ Kts. <http://monikulttuuri.blogspot.com/2006/06/iltalehti-2662006.html>.

⁴ Kts. <http://monikulttuuri.blogspot.com/2006/06/iltalehti-1462006.html>.

⁵ Kts. "Diagnostiikka ja hoito suvaitsevaisittain".

epäilyistä huolimatta puukottajat eivät olleet arabeja. Uutiskynnys ylittyi kolisemalla, kun belgialainen skitso toukokuussa ampui hengiltä maahanmuuttajanaisen ja tämän hoidossa olleen pikkutyön. Kuka sen sijaan muistaa lukeneensa päivän lehdestä, että kuusi antwerpenilaisessa bussissa riehunutta marokkolaisnuorta potki kesäkuussa kuoliaaksi 54-vuotiaan miehen, joka yritti rauhoitella heitä?⁶ Tai että marokkolaisnuoret ovat laajemminkin ottaneet tehtäväkseen terrorisoida belgialaisia liikennevälineitä?

En tietenkään kyseenalaista kaupallisten tiedotusvälineiden oikeutta sensuroida itseään. Selvää kuitenkin on, että ne sensuroivat.

Kuten sanottua, Suomessa filteröinti on vielä haparoivaa, ja lukija voi ohittaa sen näkemällä hieman vaivaa. Toisin on Ruotsissa, missä pimento on ilma- ja vesitiivis. Olen lueskellut pitkään malmöläistä Sydsvenskania⁷ ja vertaillut sen uutisointia esim. Dagens Nyheteriin⁸ ja Expresseniin⁹. Mehän tiedämme, esim. ulkoministeri **Erkki Tuomiojan** eduskunta-avustajan **Esa Suomisen** opastamina, että “maahanmuutto on lähtökohtaisesti positiivinen asia. Ruotsi on hyvä esimerkki maasta, jossa ulkomaalaispolitiikka on ollut huomattavasti meitä vapaampaa. Tutkimusten perusteella on selvää, että ilman maahan muuttanutta työvoimaa Ruotsi olisi huomattavasti nykyistä köyhempi valtio, jolla tulisi olemaan huomattavia vaikeuksia hyvinvointinsa ylläpitämisessä.”¹⁰ Erityisen runsaasti tästä lähtökohtaisesti positiivisesta asiasta on hyötynyt Malmö, jonka rikastunut arki on herättänyt huomiota merten takanakin.¹¹

Sydsvenskan raportoi säännöllisesti “nuorisojoukoista”, jotka ovat veitsiä työvälineenä käyttäen vapauttaneet muita nuoria rahoista ja kännyköistä tai yksinkertaisesti vain piesseet heistä paskan pellolle. Paitsi että kaikenlaisista eksplisiittisistä maininnoista (“invandrare”) pidättäytyään, lehti ei milloinkaan mainitse tekijöiden tuntomerkkejä, kuten Suomessa on aina ollut maan tapa. Syykin hiljaisuuteen lienee ainakin meille ennakkoluuloisille selvä. Dagens Nyheter ja Expressen, kuten muutkin näkemäni ruotsalaislehdet, noudattavat samaa politiikkaa.

⁶ The Brussels Journal 26.6.2006, kts. <http://www.brusselsjournal.com/node/1130>.

⁷ Kts. <http://sydsvenskan.se/>.

⁸ Kts. <http://www.dn.se>.

⁹ Kts. <http://expressen.se>.

¹⁰ Sitaatit ovat Suomisen kolumnista “Maahanmuutto on mahdollisuus”, joka julkaistiin osoitteessa <http://esasuuminen.blogspot.com/2006/06/maahanmuutto-on-mahdollisuus.html>. Sitten Suominen poisti kirjoituksen.

¹¹ Yhdysvaltalaisen Fox News -uutiskanavan häkellyttävä Malmö-reportaasi on nähtävillä osoitteessa <http://www.youtube.com/watch?v=CXAINN6H7u8>.

Somalien mellastaessa Helsingin keskustassa viime vuonna Helsingin Sanomien uutistoimittaja harrasti itsekritiikkiä sen johdosta, että oli itsekin aiemmissa, katuryöstöjä koskeneissa jutuissaan vaiennut niitä yhdistävästä tekijästä, ts. tekijöiden kansallisuudesta. Toimittajaa kritisoitiin yleisönosastolla kysymällä esimerkiksi, “miten tekijöiden etnisen taustan kertominen muka lisäisi suvaitsevaisuutta”. Kysymys on tietysti oudolla tavalla asetettu. Eihän rikosuutisoinnin tehtävä ole lisätä suvaitsevaisuutta, vaan ensisijaisesti kertoa yleisölle, mitä rikosrintamalla tapahtuu, ja toissijaisesti, hyvässä tapauksessa, edistää rikosten selvittämistä.

Silti voitaisiin aiheellisesti kysyä, lisääkö sensurointikaan suvaitsevaisuutta tai jotain muuta hyvää. Suomalaisilta, poliisia, sosiaaliviranomaisia ja asianomaisia lukuunottamatta, meni koko syksy sen oivaltamiseen, että katuryöstöt eivät ole sattumanvaraisia tapauksia, vaan Helsingin keskustassa ihan oikeasti on somalinuorista koostuva joukko, joka järjestelmällisesti ryöstää ja pahoinpitelee ohikulkijoita. Kun tämä oivallettiin, asiasta alettiin keskustella, ja joitakin projektejakin polkaistiin käyntiin. Se on eri asia, oliko keskustelu järkevää tai puututtiinko asiaan oikealla tavalla, mutta ainakin oli selvillä, *mille* pitäisi tehdä jotakin. Ruotsissa sensuuri on täydellinen. Kaikki tietävät, ketä nuo veitsin varustautuneet “nuoret” ovat. Keskustelunavaukset Ruotsissa kaatuvat kuitenkin siihen, että sillä, joka väittää ongelman ja trendin olevan olemassa, ei ole mitään mihin viitata, koska mitään ei julkaista. Hiljaisuus antaa niille, joille taudin tunnustaminen on aseiden antamista pahuudelle, mahdollisuuden leikkiä tyhmää. “Ei maahanmuuttajat puukota, ei maahanmuuttajat puukota, ei maahanmuuttajat puukota, tralalalaa, näyttäkää vaikka lehtijuttu, jossa sanottaisiin, että maahanmuuttajat puukottivat.” Ja kun asiasta ei voi edes keskustella, on turha toivoa, että sille voitaisiin *tehdä* jotakin.

Sensuroinnin toinen, vähemmän vaarallinen mutta ei lainkaan vähemmän ärsyttävä, lieveilmiö on, että maahanmuuttajien rikokset menevät kantaväestön piikkiin, ja keskusteluresurssit käytetään sen vatvomiseen, mikä kantaväestöä vaivaa. Tämä on epäilemättä jonkun mielestä hauskaa ja oikein suomalaisille, mutta se ei varsinaisesti auta ongelmien ratkaisussa. Esimerkkinä vaikka tuo ylempänä mainittu Suutarilan tapaus. HS:n leikellyn verkkouutisen alle ilmestyi nimimerkki *Minskun* kommentti:

“Mikä suomalaista miestä vaivaa? Muunmuassa Amnesty International on kiinnittänyt huomiota suomalaisten miesten väkivaltaan naisia kohtaan ja tässä näemme surullisen esimerkin mihin tällainen käytös pahimmillaan johtaa.”

* * *

Tiedostavasta ruotsalaismediasta pääsemme sujuvasti tiedostavaan ruotsalaistutkimukseen. Ruotsin Rikoksantorjuntaneuvoston **Brå**:n sivuilta¹² löytyy runsaasti tietoa, joka ei välttämättä kerro paljoa ruotsalaisesta rikollisuudesta mutta sitäkin enemmän tavasta, jolla rikollisuutta käsitellään. Amerikkalaisen mallin mukaan ruotsalaiset ovat innostuneet tekemään viharikostilastoja.¹³ Raportin tunnustamia vihamotiiveja ovat muukalaisviha, homofobia, antisemitismi ja white power -ideologiat. Tavallisin motiivi on muukalaisviha, ja tavallisimpia rikosmuotoja, kuten meillä Suomessakin, laitton uhkaus, kunnianloukkaus ja muut vastaavat, objektiivisesti melko miedot vääryydet.

Hassua on se, että rikoskategorisointi itsessään tekee ei-homosta, ei-juutalaisesta valkoisesta käytännössä ainoan mahdollisen viharikoskandidaatin. Ei kai ole kuviteltavissa, että etno hakkaa ruotsalaisen Ruotsissa siksi, että tämä on *muukalainen*. Ruotsalaisviha ei siis ole mahdollinen rikos. Kuitenkin meillä on jopa tutkimuksellista tietoa¹⁴ siitä, että Malmössä, ja ilman epäilyä myös Lundissa, Göteborgissa, Tukholmassa ja Uppsalassa, toimii maahanmuuttajajengejä, jotka ryöstävät ja pahoinpitelevät *nimenomaan* ruotsalaisia, *nimenomaan* siksi, että nämä ovat ruotsalaisia. Sanalla sanoen, tai omien sanojensa mukaan, nämä maahanmuuttajat käyvät sotaa ruotsalaisia vastaan. Silti heidän tekonsa eivät ole viharikoksia. Ne päätyvät suureen anonyymiin laariin tavallisten rikosten sekaan, vailla merkintöjä tekijästä ja teon motiiveista. Ja juuri ne ovat sitä arkipäivän kamaa, jolla on monumentaalinen vaikutus yleiseen suvaitsevaisuuteen ja etnisten ryhmien välisiin suhteisiin. Vai kumman sinä uskot tehokkaammin tarvelevän yleistä harmoniaa ja luottamusta: 1) Sen, että Sven-Peter sanoo Mohammadia vitun neekeriksi ja uhkaa ottaa nenästä senkan? 2) Sen, että Mohammad kahden pikkuveljensä ja neljän serkkunsa kanssa hakkaa Sven-Peterin tohjoksi, vie tämän käteisvarat ja raiskaa tyttöystävän?

“Suvaitsevaisen” metodin ongelma ja tuhoisuus on siis siinä, että kun ongelman yhtä puolta rummutetaan väsymykseen asti ja toinen puoli vaietaan kuoliaaksi, media ja virkamiehet alkavat itsekin uskoa keinotodellisuuteensa ja kehitellä siihen keinotodellisuuteen soveltuvia ratkaisuehdotuksia. Kun kerran viharikollisuutta on, ja kun se kerran johtaa etniseen epäsopuun, ja kun kerran viharikoksia tekevät vain valkoiset ruotsalaiset, lisätään suvaitsevaisuuskasvatusta.

¹² Kts. <http://www.bra.se>.

¹³ Kts. http://www.bra.se/extra/news/?module_instance=3&id=206.

¹⁴ Kts. http://www.sociologi.lu.se/krim/vi_krigar.pdf.

Valkoisille. Mutta kun se oikean oikea todellisuus on sitä, että ruotsalaiset pitävät muslimivähemmistöstään aina vain vähemmän, *koska* muslimivähemmistö käyttäytyy röyhkeästi ja väkivaltaisesti. Tämä käytös johtuu siitä, että suuri osa muslimivähemmistöstä vihaa ruotsalaisia tulenpalavalla vimalla, syistä, jotka ovat meille täysin käsittämättömiä, mutta jotka liittyvät siihen, että muslimeilla menee huonosti, vaikka Allah rakastaa heitä, ja ruotsalaisilla hyvin, vaikka Allah vihaa heitä, ja onhan siinä silloin pakko olla joku kauhean suuri vääryys, joka Sven-Peterin on hyvitetävä verellä ja rahalla. Näihin asioihin, joko väkivaltaan ja röyhkeyteen tai niiden taustalla oleviin syihin pitäisi puuttua. Vaan sehän on mahdotonta, koska tilastojen mukaan viharikoksia tekevät valkoiset. Jos muslimivähemmistön röyhkeydestä ja väkivaltaisuudesta puhuttaisiin, annettaisiin aseita rasisteille, eikä se käy. Jos röyhkeyden ja väkivaltaisuuden syihin puututtaisiin, demonisoitaisiin vähemmistön kulttuuria, eikä sekään käy. Puututaan siis siihen, mihin *voi* ilman vastareaktiota puuttua, ts. ruotsalaisten asenteisiin.

Mistä tuleekin taas mieleen se, mitä **Joseph Weizenbaum** sanoi kirjassaan *Computer Power and Human Reason*, 1976:

One dark night a policeman comes upon a drunk. The man is on his knees, obviously searching for something under a lamppost. He tells the officer that he is looking for his keys, which he says he lost “over there”, pointing out into the darkness. The policeman asks him, “Why, if you lost the keys over there, are you looking for them under the streetlight?” The drunk answers, “Because the light is so much better here.”

Brå:n sivulta löytyy myös tiivistelmä **Peter Martensin** ja **Stina Holmbergin** tuoreesta (2005) julkaisusta *Crime among persons born in Sweden and other countries*.¹⁵ Raportti kattaa vuodet 1997-2001. Raportin johdanto-osassa mainitaan, että Ruotsiin on vuodesta 1990 alkaen saapunut lähes 300 000 pakolaista. Lukuun eivät sisälly perheen yhdistämisten kautta tulleet sukulaiset eivätkä Ruotsissa syntyneet lapset. Edelleen todetaan, että tänä aikana työttömien ja avustusten varassa elävien suhteellinen osuus maahanmuuttajista on lisääntynyt, samoin kuin asuinalueiden segregoituminen.

¹⁵ Kts. http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=ENGSUMMARY.pdf&url=/dynamaster/file_archive/051214/60257a9f34f07207c56544c72654e44b/ENGSUMMARY.pdf

Hmm... Yllä lainattu Esa Suomisen väite, jonka mukaan “ilman maahan muuttanutta työvoimaa Ruotsi olisi huomattavasti nykyistä köyhempi valtio”, saattaa sinänsä olla tosi. Ongelma lieneekin siinä, että Ruotsiin ei muuta työvoimaa.

Vaan ei harhauduta. Raportin osoittamat yleiset trendit ovat tuttua kauraa meiltä ja muualta, joskin numerot ovat välillä hätkähdyttäviä. Tutkimus kattaa kaikki 15-51-vuotiaat, jotka olivat kirjoilla Ruotsissa 1997 (yhteensä 4,4 miljoonaa henkeä). Se erottaa neljä ryhmää: 1) ulkomailla syntyneet, 2) Ruotsissa ulkomaalaisille vanhemmille syntyneet, 3) Ruotsissa sekaperheeseen (yksi ruotsalainen, yksi ulkomaalainen vanhempi) syntyneet ja 4) Ruotsissa ruotsalaisille vanhemmille syntyneet. Tähän ikäryhmään kuuluvat tekivät tutkimusaikana 1 520 000 rekisteröityä rikosta. Ryhmään 4) kuuluvat (Ruotsissa ruotsalaisille vanhemmille syntyneet) tekivät 60 prosenttia näistä rikoksista. Ryhmä 1) vastasi vajaasta neljänneksestä ja ryhmät 2) ja 3) vajaasta viidesosasta. Lukijalla raksuttaa hetken... Siis mitä? Maahanmuuttajat tai heidän jälkeläisensä tekevät 40 prosenttia kaikista Ruotsissa tehtävistä rikoksista?

Lukija katsoo uudelleen, miten ylläolevan tiedon sisältävä kappale on otsikoitu. “The majority of those registered for crimes are persons born in Sweden to Swedish born parents.” Niinhän se on. Mutta onko syytä huoleen vasta siinä vaiheessa, kun maahanmuuttajat tekevät 51 prosenttia kaikista rikoksista? Miksi tuo otsikko on tuollainen? Halutaanko sillä sanoa, että ei ole mitään aihetta olla huolissaan maahanmuuttajien rikollisuudesta?

Seuraavaksi mainitaan, että yllä olevissa luvuissa eivät ole mukana ne ulkomaalaiset, jotka eivät ole kirjoilla Ruotsissa. Todetaan myös, että jos tämä joukko otetaan huomioon, ulkomaalaisten osuus nousee “somewhat”.

Raportti jatkaa toteamalla, että “by far the majority of all those included in the groups examined in the study [ts. ryhmät 1-4] have not been suspected in connection with any offences during the five year study period”. Niin, ei kai... Mutta eikö ruotsalaisten kannalta oleellisempaa ole, että ilman maahanmuuttajia 40 prosenttia rikollisuudesta katoaisi? Lohduttaako lasaretissa makaavaa Sven-Peteriä, että vaikka Mohammad hakkasi hänet, Mohammadin sadasta serkusta 80 ei ole syyllistynyt mihinkään?

Suhteessa Ruotsissa ruotsalaisille vanhemmille syntyneeseen henkilöön ryhmään 1) kuuluvilla on 2,5-kertainen riski olla epäilty rikoksesta. Ryhmässä 2) riski on kaksinkertainen ja ryhmään 3)

kuuluvilla 1,4-kertainen. Varsinkin viimeinen luku on mielenkiintoinen. Jo se, että toinen vanhemmista on maahanmuuttaja, nostaa suhteellisen riskin puolitoistakertaiseksi. Kaikkien vertailuryhmien (1-3) suhteellinen riski on kasvanut edellisestä raportista. Kuten odottaa saattaa, maahanmuuttajat erikoistuvat tiettyihin rikosnimikkeisiin. Ryhmään 1) kuuluvilla on esim. nelinkertainen riski olla epäiltyä henkirikoksesta tai ryöstöstä. Ryhmiin 2) ja 3) kuuluvilla, kuten sanottua, suhteellinen riski on pienempi kuin ryhmässä yksi, mutta he syyllistyvät ryhmää 4) huomattavasti useammin autovarkauksiin, vandalismiin, rattijuoppouteen, huumerikoksiin sekä ase- ja veitsilain rikkomuksiin.

Raportti esittää kysymyksen, “tuleeko näitä suhteellisen riskin tasoja pitää korkeina”, ja vastaa (tavallaan) toteamalla, että miesten ja naisten suhteelliset erot rikostilastoissa ovat suurempia kuin ryhmien 1-4 väliset erot. Kyllä kyllä, jupisee nazi nojatuolissaan, mutta kun kuitenkin on niin, että Herra viisautensa teki ruotsalaiset mieheksi ja naiseksi, eikä sille oikein voi mitään, kun taas kolmannen maailman sisääntuonti on poliittinen ratkaisu.

Saamme tietää, että tietyiltä maantieteellisiltä alueilta saapuvien maahanmuuttajien joukossa rikoksesta epäiltyjen suhteellinen osuus on korkeampi. Tällaisia alueita ovat esim. Afrikka ja Länsi-Aasia. Suhteessa vähiten rikoksesta epäiltyjä on Länsi-Euroopasta, Kaakkois-Aasiasta, Yhdysvalloista, Kanadasta, Australiasta ja Uudesta-Seelannista saapuneiden joukossa. Mielenkiintoista. Erot selittyvät mm. sillä, että jäljessä mainitut ovat saapuneet omasta tahdostaan, kun taas ensinmainitut ovat joutuneet pakenemaan kotiseuduiltaan. Niin. Nazi haluaisi taas sanoa, että jos ihminen pakenee kuoleman kielissä surman suusta, hänen voisi olettaa olevan sitäkin kiitollisempi niille, jotka ottavat hänet vastaan, asuttavat, vaatettavat, ruokkivat ja kouluttavat. Ja heti sen jälkeen nazille tulee mieleen Helsingin Sanomissa hiljattain julkaistu **Minna Nalbantoglun** artikkelisarja Senegalin rannikolta. Kanarian-paattia kyhäävät afrot kertovat Minnalle, että “kyllä täälläkin sen verran voi tienata, että elää; mutta jos haluaa auton ja nätin talon, on lähdettävä Eurooppaan”. Ja sekin vielä tulee mieleen, että vasten tahtoaan Ruotsiin surman suusta paenneet postittavat Ruotsissa syntyneitä tyttäriään kotikonnuille, sinne surman suuhun, ympärileikattaviksi ja kulttuurista oppimaan. Meinaan vain, että tyhmempi saattaisi kuvitella näidenkin ihmisten olevan Ruotsissa lähinnä omasta, vapaasta tahdostaan.

Jotta raportin käyttäjä ei harhautuisi luulemaan, että pohjoisafrikkalaiset tekevät paljon rikoksia, tutkijat muistuttavat, että “they account for a very small proportion of these offences. The groups that dominate in this regard are those from the Nordic countries”. Suomalaiset, norjalaiset,

tanskalaiset ja islantilaiset tekevät viisi kertaa enemmän rikoksia kuin pohjoisafrikkalaiset. Tosin, “amongst other things”, tämä johtuu siitä, että Pohjois-Afrikassa syntyneitä ei ole Ruotsissa kovin paljon, kun taas mainittuja pohjoismaalaisia on moninkertainen määrä. Mitäköhän ne “muut” selittävät tekijät ovat?

Raportti muistuttaa, että tulot, koulutus, ikä ja sukupuoli vaikuttavat rikollisuuteen. Kun kaikki nämä variaabelit eliminoidaan, ryhmien suhteelliset erot kutistuvat. Mutta ryhmän 1) suhteellinen riski on silti 2,1-kertainen ja ryhmän 2) 1,5-kertainen. Suomeksi tämä siis tarkoittaa sitä, että standardiselytys maahanmuuttajien valtaväestöä korkeammalle rikollisuudelle, alhaisempi koulutus ja pienemmät tulot, on väärä. Mielestäni tässä ei ole mitään outoa. Ylempänä mainittu haastattelututkimus¹⁶ kertoo, miksi tietyt maahanmuuttajaryhmät tekevät enemmän rikoksia. He käyvät sotaa. He ovat sotureita. Ruotsalaiset ovat vihollinen. Eikä ruotsalainen yhteiskunta pysty vastaamaan tähän sodanjulistukseen millään tavoin, mistä kiitos ja kumarrus monikulttuurismille.

Raportin mukaan useimmat kansainväliset tutkimukset, käsillä olevan raportin tavoin, osoittavat maahanmuuttajien olevan kantaväestöä alttiimpia rikoksille. Tämän jälkeen mainitaan “vanhemmista, amerikkalaisista tutkimuksista”, jotka kertovat päinvastaista; että vastatulleilla muuttajilla on taipumus tehdä *vähemmän* rikoksia kuin maassa jo olevilla. Tämän enempää asiaa ei kommentoida, mikä minun mielestäni tuntuu vähän silmien sulkemiselta. Se porukka, jota Yhdysvaltoihin tunki sotien jälkeen (ja ennen sotia), oli alkuperältään varsin erilaista kuin se massa, josta Länsi-Euroopan ja varsinkin “humaanisuudesta” johtotähtensä tehneen Ruotsin siirtolaisuus tänä päivänä koostuu.

Keskustelu- ja konklusio-osuus onkin sitten sitä itseään. Tiettyjen ryhmien yliedustus *saattaa* selittyä rikoksista raportoimisen ja poliisitutkinnan “selektioprosesseilla”. Näyttö? Raportin mukaan on “reasonable to assume”, että tämä “selektioefekti” on voimakkain niiden maahanmuuttajien tapauksessa, jotka kulttuurillisesti ja ulkonäöltään eroavat voimakkaimmin ruotsalaistaustaisista. Näyttö? Sikäli kuin ulkomaalaisten suhteellinen rikollisuus oikeasti on suurempaa kuin muiden, raportti jatkaa, yksi selitys saattaa olla vastaanottojärjestelmän epäonnistuminen. Nyt kuulostaa lupaavalta. Kenties saamme kuulla jopa rakentavia ehdotuksia. “Widespread prejudices about groups of immigrants...” “Structural negative discrimination...” Jahas, hyvää yötä ja hei hei.

¹⁶ Kts. http://www.sociologi.lu.se/krim/vi_krigar.pdf.

Lopuksi raportti muistuttaa siitä, että ennakkoluulot (maahanmuuttajia kohtaan) ovat johtaneet yhä kärjistyneempään asuinalueiden segregoitumiseen. Maahanmuuttajat viettävät päivänsä törmäämättä yhteenkään ruotsia puhuvaan, syrjäytyvät ja altistuvat rikoksille. Eihän voi olla niin, että ruotsalainen lapsiperhe pakenisi raunioituvasta lähiöstä, minareetin varjosta, puukkojengien keskeltä, mistään muusta syystä kuin pahuuttaan ja ennakkoluuloisuuttaan. Albanian **Enver Hoxha** lähetti Wanhoina Hywinä Aikoina Tiranan virkamiehet kesäksi rautatietä rakentamaan ja peltoa kuokkimaan, jotta nämä eivät byrokratisoituisi ja menettäisi kosketustaan kansan syviin riveihin. Ehkäpä **Göran Persson** voisi alistaa sosiaalidemokraattisedät ja -tädit samanlaiseen todellisuuskasvatukseen. Panna heidät asumaan Malmön ja Tukholman etnolähiöihin ja näyttämään ennakkoluuloiselle Sven-Peterille mallia.

Jussi Halla-aho

<http://jussi.halla-aho.com/scripta>